

STÉFANUS

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, wat moet God de Vader in de hemel trots zijn geweest op Zijn dienstknecht Stéfanus. Wat moet Jezus trots zijn geweest op hem. Daarvan ben ik overtuigd. Want elke keer als ik in het boek Handelingen over de geschiedenis van Stéfanus lees, dan komt in mij het verlangen op om ook zo onbevangen te zijn als hij en om ook zo vruchtbaar te zijn in mijn dienstbaarheid aan God. Er is in mij een heilige, positieve jalouzie om te mogen zijn als Stéfanus, die het hart van God behaagde.

Gezien zijn Griekse naam vermoedt men, dat Stéfanus óf tot de Grieks sprekende Hellenisten behoorde óf tot de Grieks sprekende Joden. Hij was een van de zeven mannen die tot diaken werden gekozen, teneinde de weduwen van de Grieks sprekende christenen in Jeruzalem in hun noden te voorzien. Immers was gebleken, dat deze door de Joodse christenen in de dagelijkse bediening werden verwaarloosd. Een van de oorzaken was, dat de focus van de apostelen en eerste bekeerlingen (die in meerderheid nog Joden waren) was gericht op de verkondiging van het Evangelie en de verspreiding van Gods Woord.

Hand. 6:1-6 – “En in dezelfde dagen, als de discipelen vermenigvuldigden, ontstond een murmuring der Grieksen tegen de Hebreëen, omdat hun weduwen in de dagelijkse bediening verzuimd werden. En de twaalf riepen de menigte der discipelen tot zich, en zeiden: Het is niet behoorlijk, dat wij het Woord Gods nalaten, en de tafelen dienen. Ziet dan om, broeders, naar zeven mannen uit u, die goede getuigenis hebben, vol des Heiligen Geestes en der wijsheid, welke wij mogen stellen over deze nodige zaak. Maar wij zullen volharden in het gebed, en in de bediening des Woords. En dit woord behaagde aan al de menigte; en zij verkoren Stéfanus, een man vol des geloofs en des Heiligen Geestes, en Filippus, en Prochorus, en Nicanor, en Timon, en Parmenas, Nicolaüs, een Jodengenoot van Antiochië; Welken zij voor de apostelen stelden; en dezen, als zij gebeden hadden, legden hun de handen op.”

We lezen in dit schriftdeel tevens waarom onder andere Stéfanus werd gekozen. Omdat hij een man vol van geloof en van de Heilige Geest was en net zoals de andere zes mannen een goede getuigenis en ook wijsheid had!

Het resultaat laat zich raden. Want zodra er conform Gods wil orde in de gemeente wordt geschept, komt de geestelijke groei op gang. Hand. 6:7 – *“En het woord Gods wies, en het getal der discipelen vermenigvuldigde te Jeruzalem zeer; en een grote schare der priesteren werd den gelove gehoorzaam.”*

En dan vestigt de bijbel vervolgens de aandacht op Stéfanus. Hand. 6:8 – *“En Stéfanus, vol van geloof en kracht, deed wonderen en grote tekenen onder het volk.”*

De Heilige Geest had Stéfanus toegerust met bijzondere kwaliteiten. Hij had van de Geest de gaven van wijsheid, van gezondmakingen, van kracht en van profetie ontvangen (1 Cor. 12:8-11), waarmee hij een geweldige evangelist was. Velen moeten door de bediening van Stéfanus tot bekering zijn gekomen en Jezus hebben aangenomen.

Maar als het werk van God groeit en als Zijn dienstknechten succesvol zijn in hun bediening en mensen tot bekering komen, dan duurt het nooit lang of satan wordt wakker en begint het werk van God te verstoren. Zo ook in het geval van Stéfanus. Hand. 6:9-15 – *“En er stonden op sommigen, die waren van de synagoge, genaamd der Libertijnen, en der Cyreneërs, en der Alexandrijnen, en dergenen, die van Cilicië en Azië waren, en twistten met Stéfanus. En zij konden niet wederstaan de wijsheid en den Geest, door Welken hij sprak. Toen maakten zij mannen uit, die zeiden: Wij hebben hem horen spreken lasterlijke woorden tegen Mozes en God. En zij beroerden het volk, en de ouderlingen en de Schriftgeleerden; en hem aanvallende grepen zij hem, en leidden hem voor den raad; En stelden valse getuigen, die zeiden: Deze mens houdt niet op lasterlijke woorden te spreken tegen deze heilige plaats en*

de wet. Want wij hebben hem horen zeggen, dat deze Jezus, de Nazaréner, deze plaats zal verbreken, en dat Hij de zeden veranderen zal, die ons Mozes overgeleverd heeft. En allen, die in den raad zaten, de ogen op hem houdende, zagen zijn aangezicht als het aangezicht eens engels."

De personen uit de synagoge, die met Stéfanus begonnen te twisten, konden zijn wijsheid en de Geest, waardoor hij sprak, niet wederstaan. Dat was duidelijk het werk van Gods Geest. Immers lezen we in de bijbel, dat Jezus ons woorden in de mond zal geven, zodra wij ons voor Zijn Naam moeten verantwoorden. Luk. 21:12-15 – *"Maar vóór dit alles, zullen zij hun handen aan ulieden slaan, en u vervolgen, u overleverende in de synagogen en gevangenis-sen; en gij zult getrokken worden voor koningen en stadhouders, om Mijns Naams wil. En dit zal u overkomen tot een getuigenis. Neemt dan in uw harten voor, van te voren niet te overdenken, hoe gij u verantwoorden zult; Want Ik zal u mond en wijsheid geven, welke niet zullen kunnen tegenspreken, noch wederstaan allen, die zich tegen u zetten."*

Zij konden de discussie niet van Stéfanus winnen en dat laat satan nooit op zich zitten. Hij begon een lastercampagne tegen Stéfanus. Hij mobiliseerde via deze kwaadwillende mensen valse getuigen, die beweerden dat Stéfanus zich tegen de Joodse godsdienst had uitgesproken. Zij wilden hem in diskrediet brengen, door te beweren, dat hij de Joodse godsdienst in diskrediet had gebracht. En blijkbaar hadden zij Stéfanus voor het Sanhédrin gesleept, want we lezen zojuist in Hand. 6:15, dat allen, die in 'de raad' zaten, de ogen op hem hielden. Het Sanhédrin was de Joodse Hoge Raad, bevoegd om in hoogste resort te oordelen over zaken van godsdienstige aard. NB, de Romeinen oordeelden over politieke zaken.

En we lezen in Hand. 6:15 óók, dat het aangezicht van Stéfanus was als het aangezicht van een engel. Dit is voor mij het bewijs, dat de Here God zijn dienstknecht naar huis, d.w.z. naar de hemel, wilde halen. Want vaak heb ik getuigenissen gehoord, dat christenen die vlak voor hun sterven stonden, er als engelen hadden uitgezien. Dit heb ik zelf ook ervaren in de weken voor het overlijden van mijn geliefde echtgenote. In de weken voor haar heengaan straalde zij als een engel. En dat was ook de constatering van degenen die haar bezochten. God was van plan om in de hemel Zelf van Stéfanus te gaan genieten!

Stéfanus zou ter dood worden gebracht en de aanleiding was een gloedvolle rede waarin Stéfanus de Joodse geschiedenis doorliep tot op Salomo's tempelbouw, waarbij hij duidelijk maakte, dat de dienst van God niet aan de tempel in Jeruzalem was gebonden, en tevens dat Israël voortdurend God had wederstaan (Hand. 7:1 e.v.). Toen Stéfanus vervolgens óók nog de hoge heren van het machtige Sanhédrin rechtstreeks aansprak en beschuldigde, werd het hen te machtig. Ze vielen op hem aan en stenigden hem buiten de stad. Hand. 7:51-60 – *"Gij hardnekkigen en onbesnedenen van hart en oren, gij wederstaat altijd den Heiligen Geest; gelijk uw vaders, alzo ook gij. Wien van de profeten hebben uw vaders niet vervolgd? En zij hebben gedood degenen, die te voren verkondigd hebben de komst des Rechtvaardigen, van Welken gijlieden nu verraders en moordenaars geworden zijt. Gij, die de wet ontvangen hebt door bestellingen der engelen, en hebt ze niet gehouden! Als zij nu dit hoorden, berstten hun harten, en zij knersten de tanden tegen hem. Maar hij, vol zijnde des Heiligen Geestes, en de ogen houdende naar den hemel, zag de heerlijkheid Gods, en Jezus, staande ter rechterhand Gods. En hij zeide: Ziet, ik zie de hemelen geopend, en den Zoon des mensen, staande ter rechterhand Gods. Maar zij, roepende met grote stemme, stopten hun oren, en vielen eendrachtelijk op hem aan; En wierpen hem ter stad uit, en stenigden hem; en de getuigen legden hun klederen af aan de voeten eens jongelings, genaamd Saulus. En zij stenigden Stéfanus, aanroepende en zeggende: Heere Jezus, ontvang mijn geest. En vallende op de knieën, riep hij met grote stem: Heere, reken hun deze zonde niet toe! En als hij dat gezegd had, ontsliep hij."*

Terwijl Stéfanus zijn gloedvol betoog hield, zag hij Jezus staan via een geopende hemel. Jezus wist dat Stéfanus nu spoedig naar huis zou komen en daarom was de deur van de

hemel reeds voor hem geopend. En Jezus stond daar! Wellicht als eerbetoon aan Stéfanus, die onbevreesd zijn leven gaf voor de zaak van Jezus, voor het Evangelie.

Het sterven van Stéfanus roept vragen op. Waarom moest hij sterven, terwijl hij zo gezegend werd in zijn bediening? Terwijl zoveel mensen gered werden door zijn predikingen? Waarom moest hij nu reeds sterven, terwijl hij nog maar zo kort geleden aan zijn taak was begonnen? Waarom moest Stéfanus nu reeds sterven, terwijl hij juist de zaak van Christus, dat wil zeggen het redden van zoveel mogelijk zielen, zo geweldig ter hand had genomen? Het was toch juist in het belang van Jezus, dat Stéfanus zou blijven leven? Hoe kon Jezus toestaan, dat juist zo'n succesvolle prediker, een geweldig voorbeeld voor iedereen in zijn omgeving, nu al moest sterven? Ja, dat Jezus notabene vooraf wist, dat dit stond te gebeuren. Immers, reeds tijdens de rede van Stéfanus was de hemel geopend en stond Jezus daar.

Ik kan voor mijzelf slechts één reden bedenken, namelijk dat Stéfanus gereed was om de Heer te ontmoeten. Stéfanus was innerlijk volkomen veranderd en had het karakter van Jezus aangenomen. Stéfanus kon zelfs zijn moordenaars vergeven: *“Heere, reken hun deze zonde niet toe!”*, zoals Jezus Zijn moordenaars vergaf (Luk. 23:34).

Stéfanus had met succes de weg volbracht, die ieder kind van God moet afleggen. Een weg zoals beschreven in 2 Petr. 1:5-7 – *“En gij, tot hetzelfde ook alle naarstigheid toebrenghende, voegt bij uw geloof deugd, en bij de deugd kennis, En bij de kennis matigheid, en bij de matigheid lijdzaamheid, en bij de lijdzaamheid godzaligheid, En bij de godzaligheid broederlijke liefde, en bij de broederlijke liefde, liefde jegens allen.”*

Jezus wenst dat wij uiteindelijk in staat zullen zijn om niet slechts onze vrienden en familie, maar iedereen lief te hebben. Dus inclusief onze vijanden!

Zodra wij dat werkelijk kunnen, is wat de Heer betreft het tarwekoren rijp. Dan is de vrucht volgroeid en zend Hij de sikkel om ons te oogsten, zodat Hij zelf van ons kan gaan genieten. Mark. 4:29 – *“En als de vrucht zich voordoet, terstond zendt hij de sikkel daarin, omdat de oogst daar is.”*

Ja maar, zegt u wellicht, wat gebeurt er dan met het zo succesvolle werk des Heren? Wie neemt dan het vaandel van Stéfanus over? Voor mij is de grote les, dat de Heilige Geest met groot gemak een ander voor de bediening kan toerusten. Het feit dat Stéfanus een groot evangelist was, vol van Gods Geest en toegerust met bijzondere kwaliteiten zoals de gaven van wijsheid, gezondmakingen, kracht en profetie, was niet zijn eigen verdienste! Dat waren toch geschenken van Gods Heilige Geest? 1 Cor. 12:11 – *“Doch deze dingen alle werkt een en dezelfde Geest, delende aan een iegelijk in het bijzonder, gelijkewijs Hij wil.”*

Geliefde broeders en zusters, dé les voor u en voor mij is om nederig te blijven als ons werken voor de Heer Jezus enigermate succesvol is. Want dat succes is niet het gevolg van onze eigen kwaliteiten, neen, het is alleen en uitsluitend het werk van Gods Geest. Het is uitsluitend Gods genade als wij iets voor Hem mogen doen en het is uitsluitend door Zijn genade en Zijn werken als er ook resultaten zijn. Laten we niet hoogmoedig zijn. Want dan zullen we vallen. En met gemak kan Gods Geest immers een ander gebruiken, die wél nederig en bescheiden wil zijn en blijven.

Moge de Heer u en mij deze week overvloedig zegenen. Amen.